

Procedura de notificare a măsurilor naționale de transpunere a directivelor europene

Începând cu data aderării, în calitate de stat membru, România are obligația de a aplica în totalitate *acquis*-ul UE. Prin autoritățile de specialitate cu drept de inițiativă legislativă și atribuții în domeniile reglementate de legislația Uniunii Europene, România se preocupă în mod permanent de procesul de transpunere și aplicare a legislației UE.

Una dintre formele pe care le îmbracă legislația UE sunt directivele. Potrivit art. 288 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, *directiva este un act juridic obligatoriu pentru statele membre cărora le este adresată în ceea ce privește rezultatul de atins, autoritățile naționale rămânând competente în legătură cu forma și mijloacele pentru obținerea acestuia.*

În acest context, România trebuie să asigure **notificarea** (comunicarea), în format electronic, către Comisia Europeană, a tuturor măsurilor legislative adoptate pentru transpunerea prevederilor directivelor în vigoare - denumite generic „**Măsuri Naționale de Executare**” (MNE).

Prin procesul de notificare se monitorizează obligația de aplicare a legislației UE de către Statele Membre UE. Pentru a se asigura funcționarea sistemului de monitorizare în condiții de eficacitate **notificarea** trebuie să îndeplinească anumite condiții:

- **trebuie realizată în termenul prevăzut de directivă.** Fiecare directivă conține prevederi cu privire la data intrării în vigoare și termenul pentru transpunere (adică termenul de notificare către Comisia Europeană).

- **trebuie să conțină:**
 - formatul electronic al Monitorului Oficial al României în care a fost publicat actul/actele normativ de transpunere;
 - tabelul de concordanță între directivă și actul/actele de transpunere, în limba română.
- **este considerată îndeplinită** dacă MNE-urile îndeplinesc 2 condiții cumulative: sunt comunicate oficial de către Statul Român și sunt complete, adică: sunt aplicabile pe întreg teritoriul statului suveran și vizează aducerea la îndeplinire a tuturor prevederilor directivei transpuse.

În situația în care cele două condiții de mai sus nu sunt îndeplinite, notificarea este considerată parțială sau chiar „non-comunicare”, ceea ce duce la declanșarea procedurii de infringement prevăzută de art. 260 din TFUE.

Autoritatea centrală competentă pentru **coordonarea procesului de notificare către Comisia Europeană** a actelor legislative UE este **Ministerul Afacerilor Externe**.

Responsabilitatea **pentru asigurarea adoptării, în termen, a măsurilor legislative** pentru transpunerea directivelor și **transmiterea documentelor** necesare pentru finalizarea procesului de notificare către MAE este la autoritățile de specialitate cu drept de inițiativă legislativă și atribuții în domeniile reglementate respectivele directive.